

ΣΤΕ 672/2017 [Απόρριψη αιτήματος για αποχαρακτηρισμό ακινήτου ως Πολιτιστικού Κέντρου]

Περίληψη

- Το πολιτιστικό κέντρο αποτελεί χώρο κοινής ωφέλειας, για το χαρακτηρισμό του οποίου απαιτείται τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, και επομένως, νομίμως ο χαρακτηρισμός του επίδικου ακινήτου ως χώρου για την ανέγερση Πολιτιστικού Κέντρου υπήχθη από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στον κανόνα, με τον οποίο εξαιρούνται οι ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις από την αυτοδίκαιη ανάκληση μετά την άπρακτη πάροδο τετραετίας από την κήρυξή τους.

Η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου με την οποία εκκινεί η διαδικασία επιβολής του ρυμοτομικού βάρους, εντασσόμενη στη διαδικασία τροποποίησης του σχεδίου ως απλή γνωμοδότηση, στερείται εκτελεστότητας και, συνεπώς, νομίμως έγινε δεκτό από το Διοικητικό Πρωτοδικείο ότι αφετηρία του χρονικού διαστήματος δέσμευσης του επίδικου ακινήτου συνιστά η δημοσίευση της πράξης τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, με την οποία το ακίνητο καθορίσθηκε ως κοινωφελής χώρος.

Πρόεδρος: Αγγ. Θεοφιλοπούλου

Εισηγητής: Μ. Τριπολιτσιώτη

Βασικές Σκέψεις

2. Επειδή, νομίμως συζητήθηκε η υπόθεση, παρότι δεν παρέστη η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, η οποία υπεισήλθε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της καταργηθείσας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης σύμφωνα με τα άρθρα 3 [παρ. 1 και 3 περ. β´] και 283 παρ. 2 του ν. 3852/2010 (Α´ 87), εφόσον, όπως προκύπτει από το 18.1.2012 σχετικό αποδεικτικό που υπάρχει στη δικογραφία, αντίγραφα της αίτησης και της πράξης του Προέδρου του Ε΄ Τμήματος περί ορισμού εισηγητή και δικασίμου επιδόθηκαν νομίμως στην Περιφέρεια αυτή.
3. Επειδή, νομίμως παρέστη ως εφεσίβλητος ο Δήμος Νεάπολης-Συκεών, καθολικός διάδοχος του πρώην Δήμου Συκεών [άρθρα 1 παρ. 2 περίπτ. 19 στοιχ. Α.3 και 283 παρ. 1 του ν. 3852/2010].
4. Επειδή, στο άρθρο 11 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (Κ.Α.Α.), ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2882/2001 (Α´ 17) και, σύμφωνα με το άρθρο δεύτερο του ίδιου νόμου, ισχύει από 7.5.2001, ορίζεται ότι: «1. Η αρχή που κήρυξε την αναγκαστική απαλλοτρίωση δύναται με απόφασή της να την ανακαλέσει, ολικώς ή μερικώς, πριν συντελεστεί, τηρώντας τη διαδικασία που ορίζεται από το άρθρο 1 για την κήρυξη αυτής. 2. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση

ανακαλείται υποχρεωτικά με πράξη της αρχής η οποία την έχει κηρύξει, ύστερα από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που πιθανολογεί εμπράγματο δικαίωμα στο απαλλοτριωμένο ακίνητο, εάν μέσα σε τέσσερα έτη από την κήρυξη της δεν ασκηθεί αίτηση για το δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης ή δεν καθοριστεί αυτή εξωδίκως. Η αίτηση είναι अपαράδεκτη εάν ασκηθεί μετά την πάροδο έτους από την παρέλευση της τετραετίας αυτής, σε κάθε δε περίπτωση μετά τη δημοσίευση της απόφασης καθορισμού της αποζημίωσης [...]. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν ισχύουν προκειμένου περί απαλλοτριώσεων προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων, ανάπτυξη οικιστικών περιοχών και για αρχαιολογικούς σκοπούς. 3. Η αναγκαστική απαλλοτρίωση αίρεται αυτοδικαίως εάν δεν συντελεστεί μέσα σε ενάμισι έτος από τη δημοσίευση της απόφασης προσωρινού καθορισμού της αποζημίωσης και, σε περίπτωση απευθείας οριστικού καθορισμού αυτής, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης. Η αρμόδια για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης αρχή υποχρεούται να εκδώσει μέσα σε τέσσερις μήνες από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου βεβαιωτική πράξη για την επελθούσα αυτοδίκαιη άρση. Η πράξη αυτή δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 4. Εάν περάσουν άπρακτες οι κατά τις προηγούμενες παραγράφους 2 και 3 προθεσμίες ή εκδοθεί πράξη αρνητική, κάθε ενδιαφερόμενος δύναται να ζητήσει από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το απαλλοτριωμένο ακίνητο, την έκδοση δικαστικής απόφασης, με την οποία να ακυρώνεται η προσβληθείσα πράξη ή παράλειψη και να βεβαιώνεται η αυτοδίκαιη ή υποχρεωτικώς επελθούσα άρση της απαλλοτρίωσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η διαδικασία που ορίζεται από τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999), πλην του άρθρου 66 αυτού. Στη δίκη καλείται ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση και το Δημόσιο. Η εκδιδόμενη απόφαση είναι ανέκκλητη. 5. [...] 6. [...]». Περαιτέρω, στο άρθρο 29 του ως άνω Κ.Α.Α. ορίζεται ότι: «1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται επί των απαλλοτριώσεων που κηρύσσονται από την έναρξη ισχύος του και εφεξής. 2. Απαλλοτριώσεις που κηρύχθηκαν από 1ης Φεβρουαρίου 1971 και εφεξής διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος από το σημείο στο οποίο βρίσκονται κατά την έναρξη της ισχύος αυτού. Εξαιρούνται τα θέματα εκείνα για τα οποία κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει κοινοποιηθεί εισαγωγικό δικόγραφο της σχετικής δίκης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου ή έχει εκδοθεί σχετική διοικητική πράξη, ως προς τα οποία εφαρμόζονται μόνον οι διαδικαστικές διατάξεις του παρόντος. 3. [...] 5. Απαλλοτριώσεις προς εφαρμογή σχεδίων πόλεων και ανάπτυξη οικιστικών περιοχών που κηρύχθηκαν οποτεδήποτε μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα διέπονται, κατά την έκταση που ορίζεται από την παράγραφο 2 από τις διατάξεις του Κώδικα τούτου, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που ορίζονται από τις διατάξεις αυτές. 6. [...] 8. Με την επιφύλαξη των οριζομένων από τις λοιπές διατάξεις του παρόντος Κώδικα, από την έναρξη ισχύος αυτού καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη η οποία αφορά θέματα που ρυθμίζονται από αυτόν ή αντίκειται στις διατάξεις τούτου. Κάθε παραπομπή στον α.ν. 1731/1939 ή στο ν.δ. 797/1971 ή γενικά στη νομοθεσία περί απαλλοτριώσεων νοείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα ότι γίνεται

στις αντίστοιχες διατάξεις τούτου. 9. [...]». Από τις παραπάνω διατάξεις του άρθρου 11 του Κ.Α.Α.Α., από τις οποίες διέπεται η κρινόμενη υπόθεση, δεδομένου ότι το αίτημα για την άρση της δέσμευσης του επίδικου ακινήτου υποβλήθηκε και η απόρριψή του στοιχειοθετήθηκε μετά την έναρξη ισχύος του Κώδικα αυτού (πρβλ. ΣτΕ 603/2008 Ολομ), δεν προβλέπεται αυτοδίκαιη ανάκληση των ρυμοτομικών απαλλοτριώσεων μετά την άπρακτη πάροδο ορισμένου χρονικού διαστήματος από την κήρυξή τους (πρβλ. ΣτΕ 469/2009, 3773/2007). Και αυτές, όμως, οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, εφόσον μετά την κήρυξή τους διατηρούνται, χωρίς να πραγματοποιείται η συντέλεσή τους σύμφωνα με τον νόμο, επί μακρό χρονικό διάστημα, το οποίο, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες, που συντρέχουν σε κάθε περίπτωση, υπερβαίνει τα κατά την κρίση του αρμόδιου δικαστηρίου εύλογα όρια, αποτελούν νομικό και οικονομικό βάρος της ιδιοκτησίας, το οποίο είναι αντίθετο προς την συνταγματική προστασία της, το ίδιο δε ισχύει, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, και στις περιπτώσεις διατήρησης επί μακρό χρονικό διάστημα πολεοδομικού βάρους, δηλαδή χαρακτηρισμού ακινήτου ως χώρου κοινωφελούς χρήσης χωρίς, στη συνέχεια, να κηρυχθεί και συντελεσθεί η σχετική αναγκαστική απαλλοτρίωση. Επομένως, στις περιπτώσεις αυτές ανακύπτει υποχρέωση της Διοίκησης να άρει την αναγκαστική απαλλοτρίωση ή το ρυμοτομικό βάρος, η υποχρέωση δε αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός, ότι για την άρση απαιτείται η τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, για την οποία ο νόμος προβλέπει την τήρηση ορισμένων διατυπώσεων, διότι η τροποποίηση με σκοπό την άρση της ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης είναι υποχρεωτική για την Διοίκηση, το ίδιο δε ισχύει και προκειμένου περί άρσης άλλου ρυμοτομικού βάρους (πρβλ. ΣτΕ 5369/2012, 469/2009, 3232/2008, 2084/2006, 2891/2004, 3269/2003 κ.ά.).

5. Επειδή, η Διοίκηση, όταν διαπιστώνει ότι συντρέχουν κατ' αρχήν οι προϋποθέσεις για την άρση ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή ρυμοτομικού βάρους, οφείλει να επιληφθεί προκειμένου να προβεί στην άρση της ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή του ρυμοτομικού βάρους και, ταυτοχρόνως, να ρυθμίσει εκ νέου το πολεοδομικό καθεστώς του συγκεκριμένου ακινήτου. Στη ρύθμιση αυτή προβαίνει η Διοίκηση ενόψει της υποχρέωσής της που απορρέει από την συνταγματικώς κατοχυρωμένη προστασία της ιδιοκτησίας, με συνεκτίμηση των κριτηρίων του άρθρου 24 του Συντάγματος. Η Διοίκηση, δηλαδή, δεν δεσμεύεται να καταστήσει, άνευ ετέρου, το ακίνητο οικοδομήσιμο, αλλά οφείλει να εξετάσει εάν συντρέχουν λόγοι που εξ αντικειμένου δεν επιτρέπουν τη δόμησή του και, περαιτέρω, να συνεκτιμήσει, κατά τρόπο τεκμηριωμένο, αφενός μεν τα μορφολογικά χαρακτηριστικά του συγκεκριμένου ακινήτου, καθώς και τα χαρακτηριστικά και το νομοθετικό καθεστώς του οικισμού και της ευρύτερης περιοχής στην οποία αυτό εντάσσεται, αφετέρου δε τις πολεοδομικές ανάγκες, στις οποίες περιλαμβάνεται προεχόντως η ανάγκη δημιουργίας κοινοχρήστων και κοινωφελών χώρων, καθώς και τον πολεοδομικό σχεδιασμό της περιοχής και, τέλος, τις δεσμεύσεις και κατευθύνσεις τυχόν υφισταμένου χωροταξικού σχεδίου ή Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου ή άλλων συναφών σχεδίων, προκειμένου να αποφεύγονται οι αποσπασματικές ρυθμίσεις. Ενόψει δε όλων

των ανωτέρω εκτιμήσεων, η Διοίκηση οφείλει να κρίνει εάν η ιδιοκτησία πρέπει, για κάποιο νόμιμο λόγο, να παραμείνει εκτός πολεοδομικού σχεδιασμού ή να δεσμευθεί εκ νέου, με την επανεπιβολή ρυμοτομικής απαλλοτρίωσης ή ρυμοτομικού βάρους, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται η δυνατότητα άμεσης αποζημίωσης των θιγόμενων ιδιοκτητών, ή να καταστεί οικοδομήσιμη, είτε με τους γενικούς όρους δόμησης είτε, ενδεχομένως, με ειδικούς όρους δόμησης, που πρέπει να καθορισθούν Η συνδρομή και των ως άνω προϋποθέσεων, δηλαδή της συνδρομής σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης που επιβάλλει την εκ νέου δέσμευση του ακινήτου και σοβαρής πρόθεσης και δυνατότητας για άμεση περαίωση της διαδικασίας συντέλεσης της αναγκαστικής απαλλοτρίωσής του πρέπει να ερευνάται τελικώς από το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα και η σχετική κρίση του πρέπει να έχει πλήρη και ειδική αιτιολογία, που μπορεί να προκύπτει και από τα στοιχεία του φακέλου (βλ. ΣΤΕ 3908/2007 επτ. κ.ά.).

6. Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την 6341/19.10.2001 πράξη του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας (Δ' 972/21.11.2001) τροποποιήθηκε το ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Συκεών Θεσσαλονίκης και ακίνητο που φέρεται ότι ανήκει στον αναιρεσείοντα και βρίσκεται στο Ο.Τ. το οποίο περικλείεται από τις οδούς Κ. Κουν, Γ. Παπανδρέου, Καστοριάς και πεζοδρόμιο χαρακτηρίσθηκε ως χώρος για την ανέγερση Πολιτιστικού Κέντρου. Την άρση του παραπάνω ρυμοτομικού βάρους λόγω παρόδου του ευλόγου χρόνου ζήτησε ο αναιρεσείων με την από 26.5.2006 αίτησή του προς το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, τη Διεύθυνση Πολεοδομίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης και το Δήμο Συκεών, η οποία επιδόθηκε την 1.6.2006 στις δύο πρώτες από τις παραπάνω υπηρεσίες και την 2.6.2006 αντίστοιχα στην τρίτη από αυτές. Η αίτηση απορρίφθηκε με την 2932715/ΠΣΚ/745/16.6.2006 πράξη της Διεύθυνσης Πολεοδομίας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσσαλονίκης. Προσφυγή του αναιρεσείοντος κατά της πράξης αυτής απορρίφθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Το δικαστήριο έκρινε ότι δεν συντρέχει εν προκειμένω υποχρέωση της Διοίκησης να άρει το ρυμοτομικό βάρος λόγω παρέλευσης μεγάλου χρονικού διαστήματος, δεδομένου ότι από το χρόνο επιβολής της επίδικης δέσμευσης (19.10.2001), δηλαδή την ημερομηνία δημοσίευσης της προαναφερόμενης απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, μέχρι την υποβολή της αίτησης για την άρση του βάρους, παρήλθε χρονικό διάστημα πέντε (5) μόλις χρόνων, η δε σχετική διαδικασία έχει ήδη προχωρήσει επαρκώς ενόψει και της 28/2007 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Συκεών, με την οποία ενεγράφη στον προϋπολογισμό του Δήμου αυτού πίστωση ύψους 158.262,30 ευρώ για την αποζημίωση του ακινήτου του αναιρεσείοντος.

7. Επειδή, με την αίτηση προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής, διότι το Διοικητικό Πρωτοδικείο εσφαλμένα δέχθηκε ότι εν προκειμένω εφαρμόζεται το εδάφιο γ της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 2882/2001, δηλαδή ότι η επιβολή του επίδικου βάρους εμπίπτει στην περίπτωση των ρυμοτομικών

απαλλοτριώσεων για την οποία δεν έχει παρέλθει ο εύλογος χρόνος, ενώ θα έπρεπε να εφαρμόσει το εδάφιο α της ίδιας παραγράφου του παραπάνω άρθρου και να δεχθεί ότι έπρεπε να χωρήσει ανάκληση της απαλλοτρίωσης εφόσον μέσα σε τέσσερα χρόνια από την κήρυξή της δεν ασκήθηκε αίτηση για δικαστικό καθορισμό της αποζημίωσης ή δεν καθορίσθηκε αυτή εξωδίκως, κατά τα οριζόμενα στην εν λόγω διάταξη. Ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι το πολιτιστικό κέντρο αποτελεί χώρο κοινής ωφέλειας, για το χαρακτηρισμό του οποίου απαιτείται τροποποίηση του ρυμοτομικού σχεδίου, και, επομένως, νομίμως ο χαρακτηρισμός του επίδικου ακινήτου ως χώρου για την ανέγερση Πολιτιστικού Κέντρου υπήχθη από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο στον κανόνα του εδαφίου γ της παρ.2 του άρθρου 11 του ν. 2882/2001, με τον οποίο εξαιρούνται οι ρυμοτομικές απαλλοτριώσεις από την αυτοδίκαιη ανάκληση μετά την άπρακτη πάροδο τετραετίας από την κήρυξή τους (πρβλ. ΣτΕ 5369/2012, 5494/2012, 2640/2013, 2668/2014). Εξάλλου, ο ειδικότερος ισχυρισμός του αναιρεσείοντος ότι, κατά τα αναφερόμενα στην 349/5.10.1995 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Συκεών, με την οποία κινήθηκε η διαδικασία επιβολής του βάρους, η απαλλοτρίωση δεν επιβλήθηκε σε εφαρμογή του ρυμοτομικού σχεδίου της περιοχής, αλλά προκειμένου το πολιτιστικό κέντρο να λειτουργήσει ως δορυφόρος του υπάρχοντος δημοτικού θεάτρου και να στεγάσει συμπληρωματικές του δραστηριότητες, είναι απορριπτέος προεχόντως ως απαράδεκτος, διότι με αυτόν αμφισβητείται για πρώτη φορά κατ' αναίρεση ο χαρακτήρας της επιβολής του επίμαχου βάρους ως ρυμοτομικού βάρους.

8. Επειδή, περαιτέρω προβάλλεται ότι μη νομίμως θεωρήθηκε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι το χρονικό διάστημα δέσμευσης του επίδικου ακινήτου ξεκίνησε από τη δημοσίευση της απόφασης του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας περί τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, στις 21.11.2001, ενώ έπρεπε να γίνει δεκτό ότι ξεκίνησε στις 5.10.1995, ημερομηνία λήψης της προαναφερόμενης 349/5.10.1995 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Συκεών, με αποτέλεσμα η δέσμευση του ακινήτου να υπερβαίνει τη δεκαετία. Και αυτός ο λόγος, όμως, είναι απορριπτέος, διότι η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου με την οποία εκκινεί η διαδικασία επιβολής του ρυμοτομικού βάρους, εντασσόμενη στη διαδικασία τροποποίησης του σχεδίου ως απλή γνωμοδότηση, στερείται εκτελεστότητας (βλ. ΣτΕ 2826/2013, 3188/2009, 1133/2008 κ.ά), και, συνεπώς, νομίμως έγινε δεκτό από το Διοικητικό Πρωτοδικείο ότι αφετηρία του χρονικού διαστήματος δέσμευσης του επίδικου ακινήτου συνιστά η δημοσίευση της πράξης τροποποίησης του ρυμοτομικού σχεδίου, με την οποία το ακίνητο καθορίσθηκε ως κοινωφελής χώρος.

9. Επειδή, τέλος, προβάλλεται ότι μη νομίμως δεν εξετάσθηκαν από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο οι ουσιώδεις ισχυρισμοί που προέβαλε με την προσφυγή του ο αναιρεσείων σχετικά με την έλλειψη πρόθεσης και δυνατότητας του Δήμου Συκεών να προχωρήσει στην άμεση συντέλεση της απαλλοτρίωσης αλλά και με την μη ύπαρξη σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης για την επιβολή του βάρους. Όπως, όμως, αναφέρθηκε στη σκέψη 5, κατά την υποβολή στη Διοίκηση του αιτήματος για άρση ρυμοτομικού

βάρους προέχει η εξέταση του ζητήματος αν συντρέχει παραβίαση του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος στην ιδιοκτησία λόγω διατήρησης της απαλλοτρίωσης για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ευλόγου χωρίς να έχουν γίνει ενέργειες για την συντέλεσή της, αφού δε το αρμόδιο όργανο διαπιστώσει ότι συντρέχουν κατ' αρχήν οι προϋποθέσεις για την άρση, οφείλει να επιληφθεί προκειμένου να προβεί στην άρση αυτή και, ταυτοχρόνως, να ρυθμίσει εκ νέου το πολεοδομικό καθεστώς του συγκεκριμένου ακινήτου. Εν προκειμένω, η Διοίκηση απέρριψε το αίτημα του αναιρεσειόντος για άρση του ρυμοτομικού βάρους με την αιτιολογία ότι δεν εκδηλώθηκε μακροχρόνια αδράνεια μετά την επιβολή του, το δε Διοικητικό Πρωτοδικείο, κατά τα παρατιθέμενα στις προηγούμενες σκέψεις, διέλαβε σχετική νόμιμη κρίση, δεχόμενο ότι δεν εχώρησε εν προκειμένω υπέρβαση του ευλόγου χρόνου διατήρησης της επίμαχης δέσμευσης. Ενόψει τούτου, παρείλκε η εξέταση, τόσο από τη Διοίκηση, όσο και από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, των ζητημάτων της πρόθεσης και δυνατότητας του οικείου Ο.Τ.Α. να προβεί στην άμεση συντέλεση της απαλλοτρίωσης και της ύπαρξης σοβαρής πολεοδομικής ανάγκης για τη δημιουργία του επίμαχου πολιτιστικού κέντρου, τα οποία συναρτώνται με το ενδεχόμενο επανεπιβολής του βάρους. Συνεπώς, οι ανωτέρω ισχυρισμοί που προέβαλε πρωτοδίκως ο αναιρεσειών νομίμως απορρίφθηκαν σιωπηρά με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, ως μη ουσιώδεις, ο δε λόγος αναιρέσεως με τον οποίο προβάλλεται το αντίθετο πρέπει να απορριφθεί.

10. Επειδή, κατόπιν των παραπάνω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.